

Støjproblemer i de omtalte institutioner skal tages alvorligt. Ifølge Socialforskningsinstituttet har 16 pct. af den danske befolkning over 18 år problemer med hørelsen i en sådan grad, at de har visse eller store vanskeligheder med at følge med i en samtale, når flere personer er samlet («Når hørelsen svigter» af Thomas Clausen, SFI 2003, side 19). Mulighed for at lege udenfor er en god måde at reducere det samlede støjniveau i daginstitutionen på. Alligevel er det ikke alle børn, der har legepladser i tilknytning til deres institution.

Børn er mindst lige så beskyttelsesværdige som voksne arbejdstagere. Alligevel er det i dag kun de voksnes arbejdsmiljø, der er beskyttet. Forholdene i daginstitutionerne bør beskytte børnenes fysiske og psykiske sundhed og udvikling. Ikke alene er danske børn i daginstitutioner ofte syge. Deres ordforråd halter også bagefter, og mange børn får stemmeproblemer af for meget støj i institutionerne. Børn har behov for, at de voksne tager ansvaret for deres opvækstvilkår på en effektiv måde, så børnene reelt får bedre udviklingsmuligheder.

Ad 3) Tilsyn med sikkerhed og sundhed i institutionerne

Der er også behov for en opstramning af tilsynet med børneinstitutionerne, som i dag er lemfældigt eller ikkeeksisterende. Eksempelvis er det kommunalbestyrelsen, der er tilsynsmyndighed for selvejende børneinstitutioner. Tilsynsmyndigheden kan her let komme i en interessekonflikt mellem børnenes sikkerhed og sundhed på den ene side og økonomiske overvejelser på den anden side. På den baggrund er der brug for et anderledes virkningsfuldt, uvildigt og udefrakommende tilsyn. Faste regler og et uvildigt tilsyn kan forhåbentlig forhindre, at der fremover sker ulykker, som den ulykkelige sag fra Helsingør, hvor en 3-årig dreng blev kvalt i et legehuse, fordi det havde åbninger/glughuller i en farlig størrelse.

I beslutningsforslaget henlægges tilsynet til embedslægeinstitutionen, der i den nuværende lovgivning alene har en rådgivende og indstillende rolle.

Embedslægen kan i dag alene anmode kommunalbestyrelsen eller amtsrådet om, at der udstedes påbud eller nedlægges forbud. Når det gælder institutioner, der ikke er kommunalt ejede, har kommunalbestyrelsen kompetencen, og for de kommunalt ejede institutioner har amtsrådet denne kompetence. Denne ansvarsfordeling er ikke tilfredsstillende af flere grunde. For det første kan et nødvendigt påbud eller forbud forsinkes unødigt, og for det andet har kommunerne ofte indirekte en interesse i ikke at give de selvejende institutioner udgiftskrævende pålæg.

Ad 4) Statstilskud til igangsættelse af de mest akutte problemer

Der er brug for et økonomisk incitament, hvis kommunerne, som er hårdt presset økonomisk, skal gøre en særlig indsats for at forbedre det fysiske miljø. Derfor foreslås det, at der oprettes en statslig pulje på 500 mio. kr., der kan gå ind i medfinansiering af forbedringerne, f.eks. gennem et 50-procents-tilskud til konkrete projekter.

Ad 5) Større inddragelse af forældrene

Forældrebestyrelserne har en vigtig rolle i arbejdet med sikkerhed og sundhed i institutionerne. Forældrebestyrelserne, enkelte forældre og ansatte bør kunne tilkalde embedslægen og forvente en hurtig reaktion, hvis de mener, der sker overtrædelser af lovgivningen. Derfor er det vigtigt, at bestyrelsen aktivt kan gå ind i miljørager, herunder at bestyrelsen på forældrenes vegne kan inddrage embedslægen i miljøspørgsmål. Der er brug for initiativer, f.eks. en oplysningskampagne, der opmuntrer forældrebestyrelserne til at gå aktivt ind i miljøspørgsmål.